

Abstrakt

Oblíbeným nástrojem pro studium patrnosti diverzity jsou gradienty nadmořské výšky, které zachycují procesy ovlivňující distribuci druhů podél rychle se měnících podmínek, přitom však na poměrně malé škále. Cílem této práce bylo zejména sestavení uceleného checklistu ptáků na elevačním gradientu kontinuálního deštného lesa na Kamerunské hoře (300 – 2300 m n. m.) a analýzy průběhu druhové diverzity, druhového obratu a souvislosti výškového výskytu druhů s velikostí areálu, hmotností a typem potravní strategie. Průběh druhové diverzity na výškovém gradientu Kamerunské hory ukazuje na lineárně klesající trend s drobnými odchylkami naznačujícími plató hodnot v nadmořských výškách 600 – 1000 m n. m. Ve spodních nadmořských výškách pak dochází k rychlému druhovému obratu (*species turnover*), ve vyšších nadmořských výškách nad 1200 m n. m. je odlišnost společenstev dána spíše postupným úbytkem druhů (*nestedness*). Zjistila jsem, že výškové rozpětí výskytu druhů roste s nadmořskou výškou, což odpovídá predikci dle elevačního Rapoportova pravidla. Druhy hnízdící ve vyšších nadmořských výškách mají spíše menší areály, vázané na izolované ostrovy horských deštných lesů. Počet insektivorních druhů rychle klesá s nadmořskou výškou, zastoupení nektarivorních druhů ve společenstvu je spíše konstantní a počet granivorních druhů ve vyšších nadmořských výškách mírně roste. Výšková rozpětí výskytu jednotlivých potravních strategií se mezi sebou výrazně neliší. Ani platnost Bergmannova pravidla jsem pro ptačí společenstva na Kamerunské hoře nepotvrdila.

Klíčová slova: výškový gradient, patrnosti diverzity, druhový obrat, výškové rozpětí výskytu, Kamerunská hora